

at der om mange af de her fremsatte Ansøgnelser kan tvivles, og at der kan være ganske modsatte Betragtninger, som jeg skal indrømme al mulig Anerkjendelse; men jeg har ikke kunnet tilegne mig dem, og jeg vilde paa Grund af den Vigtighed, jeg tillægger Lovens, føle mig overordentlig tilfreds, om Fleertallet her i Salen kunde tilegne sig min Ansøgnelse.

Cylo. Jørgensen: Jeg beder det ærede Thing om Undskyldning, naar jeg, skjøndt jeg ikke har taget særlig Deel i denne Sags Behandling, dog tager Ordet, men jeg antager, at det for de Herrer, som have taget en særegen Deel deri, maaskee ogsaa kunde være af Interesse at høre en Bedømmelse over Sagen i dens Heelhed fra en Mand, som nærmest har seet den fra en Tilskuers Standpunkt og — jeg tør maaskee tillige tilføie — fra en Mand, der dog ikke er saa aldeles ubekendt med de militaire Forhold, idet han, om end for en Tid tilbage, har havt Leilighed til at see dem i Nærheden, skjøndt fra et noget underordnet Standpunkt. — Jeg skal først med et Par Ord henvende mig til det, der blev sagt af den ærede foregaaende Taler. Jeg har al Respect, ja, jeg kan sige den største Respect for det ærede Medlems store Velvillie og ikke mindst for hans store Velvillie mod de mindre Landbrugere, men jeg troer rigtignok ved Siden deraf at burde udtale, at den Maade, hvorpaa han vilde gjøre denne Velvillie gjældende ligeoverfor nærværende Sag, var meget ilde anbragt. Hovedpunktet i det ærede Medlems Foredrag var Besparelse; men, uheldigviis for ham selv og hans Tanke, kom han i Slutningen af sit Foredrag til at godtgjøre, at det, han tænkte sig som det Rigtige, dog, Alt vel overveiet, vilde blive noget dyrere end det, her foreligger, og jeg skal sige, hvorfor. Det ærede Medlem vilde have Søstyrken betydelig udvidet, men det vil koste Penge; det er ikke af de Ting, man faaer for Klatfællinger, som man siger. Det ærede Medlem vilde endvidere holde sig til Planen af 1842 med nogen Modification og derved komme til en mindre Udgift; men lad os et Dieblig opholde os ved denne Plan, som den nu bestaaer, og ved, hvad den nu koster os. Det beløber

sig i det Hele til omtrent 7½ Million for indværende Aar, nemlig 5 Millioner til Armeen og Flaaden, der findes opførte paa Finantsloven, 1 Million til Pensionsbyrden og noget over 1 Million til overordentlige Udgifter. Det er den Udgift til Hæren af ca. 3 500,000 Rd., hvorom der ved nærværende Lovforslag er Tale, som det ærede Medlem tænker sig reduceret, ikke alene saaledes, at han derved kommer til den normale Udgift, men endvidere med det, han vil anvende mere paa Flaaden, og jeg bør føie til fremdeles med det, hvormed Budgettet i det Hele skulde nedsettes. Jeg skal maaskee senere hen i mit Foredrag komme til at godtgjøre, at det ærede Medlems Tanke, fuldstændig gennemført, omtrent vilde have den Virkning, at hele Landhæren spandt bort. (Høi ste in: Hør!). Det glæder mig, at det ærede Medlem siger „Hør“; thi derved kommer jeg dog noget efter, hvor Nøglen skal findes til den Gaade, som jeg tilstaaer, at det ærede Medlems Foredrag i det Hele var for mig. — Det ærede Medlem hentydede til, at de personlige og materielle Krav vilde hæmme Udviklingen. Hvad de materielle Krav angaaer, har jeg foreløbigt udtalt mig derom, og med Hensyn til de personlige, er det mig rigtignok noget utydeligt, hvorledes det skulde kunne hæmme Udviklingen, at en Mand i Alderen fra 22 til 30 Aar skulde være borte i 10 Maanedes eller noget mere; at dette skulde kunne hæmme Udviklingen, er mig ikke rigtigt forstaaeligt. Det ærede Medlem henviste til de store Fæstningsværker, som maatte opstaae paa Grund af den nye Ordning; men han glemte at godtgjøre, hvorfor ikke accurat de samme Befæstninger vilde være nødvendige under den nuværende Ordning. Det ærede Medlem henviste til Jordens Tab af Productionsevne, men jeg skal henvise til de meget store Strækninger i Thyland, paa hvilke det af ham i saa Henseende Anførte er saa lidet anvendeligt, at maaskee snarere accurat det Modsatte kunde siges. Naar man vilde bereise Landets samtlige Egne, tvivler jeg meget om, at man vilde finde, at vore Landboere skulde staae paa et saa høit Trin, hvad Agerdyrkingen angaaer, at man skulde være kommen saa vidt, at Vidlerne vare udtømte til at forøge Productionsevnen. Det ærede Medlem